

være tegnet og foreløbigt antaget idetmindste for 1 Million Rigsdaler i Grundejendomsværdier, hvormed Folk skulle ønske at indtræde i Foreningen, forinden denne kan træde i Virksomhed. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, hvad der er anført henimod Slutningen af Motiverne om, at denne Million skal være foreløbigt bedømt af Communalbestyrelserne og af dem, som bestikkes til at foretage den første Taxation, inden Foreningens Virksomhed kan begynde. Thi der er, naar der er Tale om Dannelsen af en Creditforening, stor Forskel paa en saadan Bestemmelse og saa paa en Bestemmelse, efter hvilken man bliver staaende ved, at en vis Sum skal være anmeldt. Jeg skal, uden at indlade mig paa Enkeltheder, med Hensyn til dette Punkt kun gjøre opmærksom paa, at det ved Stiftelsen af den Creditforening, der i 1866 blev etableret i Østifterne, var fastsat, at der, inden den traadte i Virksomhed, skulde være anmeldt idetmindste for 1 Million Rd. Eiendomme, der ønskede at optages i Foreningen, men at det ved Slutningen af dens første Regnskabsaar viste sig, at der kun var tegnet henimod 400,000 Rd. Det maa ogsaa ansees som et Beviis for, at der er en virkelig Trang tilstede i de nyeste Kjøbstæder, at disses Communalbestyrelser selv have taget denne Sag i deres Haand, og det saaledes, at de ikke alene have gjort det sidste Skridt, der nu foreligger, men at de allerede i flere Aar have foretaget adskillige Skridt, sigtende til at stifte en ny Creditforening, som dog ikke have ført til Maalet. Idet jeg nu altsaa gaaer ud fra, at der er en Trang tilstede, saa forekommer det mig, naar jeg betænker, hvilken Indflydelse sige Creditforeningers hele Maade at gaae frem paa har paa den almindelige Credit, af hvilken disse Foreninger jo vistnok bæres, men som dog paa den anden Side ogsaa paa flere Maader berøres af disse private Creditanstalter, at det maa være Regjeringens Opgave at sikke sig, at saadanne nye Creditforeninger, og navnlig den, som nu paataenkes oprettet, ogsaa kunne faae den heldigste Fremgang. Der blev ogsaa taget Hensyn hertil allerede ved den sidstoprettede Creditanstalt, med Hensyn til hvilken der blev forelagt Rigsdagen et Lovudkast, nemlig det, der

senere under 9de Februar 1866 fik Lovskraft. I den nævnte Lov blev der truffet forskellige Bestemmelser, der skulde sikke Regjeringen ikke alene et almindeligt Opblynd med den dertil omhandlede Anstalt, men ogsaa en vis Indflydelse paa dens hele Bestyrelse. Jeg vil her kun nævne, at det blev fastsat, at Indenrigsministeren skulde bekræfte Udnævnelserne af dens Revisorer, og at han i visse Tilfælde kunde gribe ligefrem ind i Bestyrelsen, naar det syntes, at der blev gaaet frem paa en mindre heldig Maade. Det er lignende Forslag, som Indenrigsministeren har gjort for at gjøre det muligt at tilstaae den Creditanstalt, der nu ønskes oprettet, de Begunstigelser, som Loven af 20de Juni 1850 tilstiger deslige Creditforeninger, naar de oprettes i en saadan Maalestok, som den nævnte Lov af 1850 har fastsat. Det er en tilsvarende Indflydelse paa Bestyrelsens Gang, som det nærværende Lovforslag tilstiger at forskaffe Indenrigsministeren paa den paataente nye Creditforening, og den skal være Betingelsen for, at han skal være bemyndiget til at stadfæste de Statuter, som skulde indeholde de nærmere Regler for denne Creditanstalt. Det hedder derom i Lovforslagets Motiver: Disse Betingelser ere af samme Bestaaffenhed som de tilsvarende lignende Betingelser i Loven af 9de Februar 1866; kun er der i Bestemmelserne om Reserve- og Administrationsfonden foretaget saadanne Forandringer, som den nye Forenings særlige Forhold gjøre tilraadelige. Disse Bestemmelser i Lovforslaget lyde saaledes: Til Dannelsen og Vedligeholdelsen af Reserve- og Administrationsfond skal hvert Medlem ved Optagelsen i Foreningen containt indbetale 5 pCt., derefter halvaarligt $\frac{1}{24}$ pCt. og, indtil Foreningen har opnaaet Interessenter for 3 Millioner Rd., endvidere halvaarligt $\frac{1}{8}$ pCt. af det tilstaaende Laan. Skulde Fondens Størrelse nogeninde blive under 4 pCt. af Foreningens Gjæld, blive overordentlige Bidrag at opkræve efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse. Jeg har allerede anført, at jeg anseer det for at være af stor Bigtighed for Creditforeningerne, at Regjeringen vaager over, at der ved deres Oprettelse virkelig gaaes frem paa en saadan Maade, at de til enhver Tid kunne ventes at ville være istand til at opfylde